

"DÆTTA ER LURT!"

Prolog til 20 års fest for Lunner Revy og Teatergruppe
9. oktober 2009 av Anne K. Brodtkorb

Det startet med jenter som engang sa "nei"
"ikke mer speider – vi er blitt så lei"
Og selvfølgelig kom de til MEG!
"Kan vi ikke heller showe litt mer
dra rundt å synge og opptre for fler!
Dra rundt med Arne, med Asbjørn og Kjell –
Og brødrene Sundvoll – vi opptre en kveld!

Så reiste vi rundt med vår egen bil
Med flotte kostymer – her kom vi med stil!
Vi sang og vi showet for unge og gamle,
Så høytaleranlegget på Granvang ned ramle!
Musikkforeningen spilte – og flere blei med
Men så sa jeg: Nå skal dere bare se ...

Vi setter opp "Ladyen" – en helaftens kveld
Jeg spør noen voksne – jeg kjenner en del!
Så har jeg jo Marit – hun er jo litt gal
Hun elsker å synge i alle fall!
For "Ladyen" har jeg manuset til
Og "Betzy Wammer" kan hjelpe – hun er da så snill!
Avgjørende er det at Hans Gudmund er med
Hvis han spiller "Doolittle" vil det bli en suksess!
Ja, Hans Gudmund var villig – den saken var klar,
Og med Laila og Åge – ingen sak det var!

Det ble en suksess – og på premierefesten
Vi sang fra "Tyrol" – og så kom resten!
Om høsten et styre ble nedsatt og se:
Lunner Revy og Teatergruppe det ble!
Kjell Sommerstad ble vår første leder
For det skal han ha vår største heder!

Den ene Betzy forsvant fra LURT
Og Klatremus-Betzy kom inn, det var "kult"!
Mot Morten-Åge hun spilte og sang
Og "Revenrud" skremte små barn på gang!
Ja, Odd var det flott å få med i gjengen,
Han fikk med seg Roar i samme slengen!

I "Trosten" kom Jan og Viggo med,
Og med Tor og Øivind vi måtte le!
For "Snekkersvekara" de gjorde furore,
De kunne sannelig publikum more!

Jan Peter som kramkar og Hilde som sang
om sin kjære Roy – skjønt han var litt vrang!
Han var bare opptatt av bokholderi,
Og hadde nok sikkert en annen på "si"!
Anita spilte seg inn i vårt sinn
Som Gunvor fra byen – hun kom som en vind!
Hun snudde opp ned på bygda si
Og ønsket å trække opp hver ny sti!

(spennende forts. s. 4)

ET LITE FORORD

30 år med sceneaktivitet. 14 spillestykker og 10 revyer.

Det betyr et kjempemessig arsenal av historisk materiale bestående av ørtenhundre bilder, avisutklipp, protokoller, dugnadstimer, frustrasjoner, skuespillere og medhjelpere, gledesscener, garderobemoro, nerver, premierefester...

Å lage en jubileumsberetning som skal romme og fange opp alt dette, er tilnærmet umulig. Vi snakker da om et hefte i overkommelig format, ikke en romanserie i 8 bind.

Dermed sagt at noen av dere med hjerte og nyre i LURT trolig vil savne dette og hint. «Hva?! Er ikke det tatt med?» «Er det virkelig ikke et eneste bilde av...!?» Osv. osv.

Ha da en smule medfølelse for redaksjonen. På rein fritid, og kun med drivkraft av dugnadsånd og idealisme (i beste LURT-ånd) måtte det gjøres valg.

Hvis du mener at det stoffutvalget som er gjort er helt feil, latterlig mangelfullt eller grovt misvisende, har du minst et par alternative muligheter.

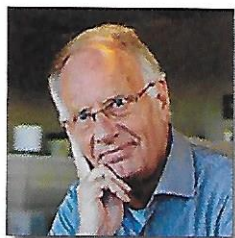
a) Du kan sette av en rikelig mengde framtidige timer og dager av livet ditt på å studere LURTs meget fyldige, informative og underholdende hjemmesider.
(www.lurt-teater.org)

eller –

b) Du kan umiddelbart melde til styret at du gjerne vil skrive LURTs 40- eller 50-årsberetning, for å vise hvordan slik teaterhistorie egentlig bør formes.

Til alle dere andre: vi håper dere finner noe av interesse, informasjon eller gjenoppfrisking i heftet.

Arbeidet er gjort i beste mening, og i respekt for det store arbeidet utallige medarbeidere har lagt ned for LURT gjennom 30 år.

For redaksjonen
Jan Reidem

(Vi takker for bidragene vi har mottatt. Innspillene er signert bidragsyterne.
Kilder for øvrig er i hovedsak hjemmesida, lokalavisene og private arkiv.)

Prolog til 20 års fest for Lunner Revy og Teatergruppe

9. oktober 2009 av Anne K. Brodtkorb (forts. fra s. 2)

Igjen ble et barneteater satt opp:
"Kardemomme by" ble virkelig helt topp!
En kjempesuksess – hele 10 fulle hus
Laila og røverne var i en "rus"!

Da Johan forkynte med Hadelandsrøst:
"Vælkomin tel Kardemomme by" – fikk vi av Egner jr. ei trøst!
"Ikke rør på et komma" var det far min sa!
Selv om stykket som sådan er meget bra!"

Det 6. året vi spurte som så:
"Er dætta LURT" – skal vi fortsette nå?
Og svaret var klart – det er dette vi trenger,
For bygda vår –og vi har jo penger!!

Vi startet igjen med "Annie Get Your Gun"
Med Jan Woie og to Annier – vi fikk virkelig lønn!
LURT var kommet til Hadeland for å bli,
Til den saken er ingenting å si!

Så fulgte no'n år med LURT-revyer
Og med kassa-suksess, ga det stadig no'n vyer!
Viggo var primus motor for dette,
Med Odd, Gerd og Mari, Roar og Mette.
Og latterbølgene satt løst i salen
Publikum falt nok ikke i dvalen!

Så ble det et spørsmål: Hva med en musikal igjen
Og mor Anne ble spurt, hun satte døra på klem!
"Spellemann på taket" ble trukket frem
og det ble stilt spørsmål: Vil dette nå hjem?
Jeg leste manus og tenkte som så:
En kontrast til revyer – hva med litt alvor nå?
Noe som kan spille på andre strenger:
Vedmod og avskjed og vakker sang vi trenger.
Dirigent og noter vi fikk fra Hamar teater
Og "Eda Pelle" løste på premieren mye latter!
En merkelig dame fra Nissen skole
Og Viktor Trutt laget mye furore!

Som Tevje vi Kristian sent vil glemme
I duett med Golde-Kirsten - for en stemme!
Og Kristin som parmaker viste talent –
Og mor tenkte tanken: Bare vent – bare vent!
Anita og Iver, Eva, Ulf og Marit –
Kari og Martha de skapte et mareritt!
Fra Harestu-koret kom flere med,
Ja, dette tegnet til å bli en suksess!
Og Ida Lou Larsen skrev i Nationen:
På Hadeland har de jo funnet tonen!!

(enda mer forts. på s. 6)

Hilsen fra LURT-lederen

Som leder i jubileumsåret er det med ikke rent lite stolthet at jeg ser tilbake på 30 år med Lunner Revy- og Teatergruppe. Ei gruppe som i stor grad må takke ildsjel og pådriver Anne Kathrine Brodtkorb (Sverresson) for sin tilblivelse.

Teater og revy var slett ikke ukjente begreper på Hadeland i 1980 årene.

Men etter at aktiviteten i ungdoms- og arbeiderlag ble svært beskjedent på 1960 – og 70- tallet, så trengtes noen til å plante nye ideer og samle interesserte.

Anne evnet å skape entusiasme og engasjement rundt relativt høytstående planer, og Lunner Revy- og Teatergruppe samlet fra første stund mange ressurssterke og engasjerte medvirkende. Dette førte fram til suksess og popularitet, men også til nye ideer, vinklinger og synspunkter på drift og utvikling som skapte både debatter og splittelser.

Som en nærmest direkte følge av dette, vokste det fram nye teatergrupper, ensembler og konstellasjoner som alle må sies å være et supplement og en berikelse for bygda.

Begrepet «kultur avler kultur» har så absolutt blitt en sannhet i LURTs fotspor, selv om det til tider har vært temperatur i diskusjonene.

I løpet av 30 år har Lunner Revy- og Teatergruppe produsert 24 oppsetninger, derav 10 revyer, og over 50 000 tilskuere har slitt plast- og trestoler på Skogglimt, noe som i seg selv er litt av en bragd.

Men det viser at bygda trenger denne type kultur like mye som LURT trenger bygdepublikumet. Og det er blitt satt pris på, både gjennom avisomtaler og blomsterhilsner. Men også i form av Hadelandsprisen og Lunner kommunes kulturpris.

I alle disse årene har fundamentet vært å opprettholde et godt miljø med stor grad av trivsel i alle funksjoner og ledd, samtidig som respekten for publikum alltid har veid tungt.

Vi ønsker også i framtida å være en dugnadsbasert aktivitet i et av bygdas hjørner, og med det bevise at godt miljø, god takhøyde og respekt for både publikum og medvirkende vil overleve inn i framtida.

Med hilsen
Jan Peter

Prolog til 20-årsfest for Lunner Revy- og Teatergruppe oktober 2009 av Anne K. Brodtkorb (forts. fra s 4)

Det neste året ble "Bronsebukker" skapt
Og til det prosjektet mitt hjerte ble tapt!
Vi fire som skrev har tatt mange løft
Og mye arbeid har til tider vært tøft!

Men det er en annen historie her
For igjen ble revyen i LURT så kjær!
Fra suksess til suksess står ensemblet på
Jeg spør: Hvor langt vil vi egentlig nå?

Og etter flere revyer i sleng
Kom Jan Peter med stykker – og det i fleng!
"Stopp verden" der Lillemann var vår helt
ble satt opp på Roa i sirkustelt!
I fjor var det "Barnedåp" med bravur,
Og nå med "Flua" i samme dur!
Og er Roar med, er suksessen et faktum
Med den karen er vi sikret et publikum!

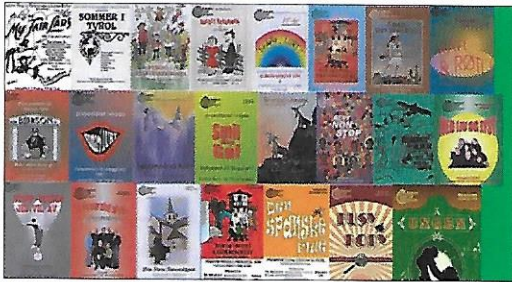
Kardemomme by kom igjen på tapetet
Etter bedre røvere skal man lenge lete!
Så derfor har vi nå grunn til å feste!
En skål for oss alle – for det som blir det neste!
Blir det kan hende en kavalkade igjen
For det jeg ønsker å sette døra på klem!

Men vi skal ikke glemme dem står bak.
De som rigger og koker og tar i et tak:
Synnøve og Arne, Hans Gustav med flere
Hans Petter og Maj, og Brenlis med lys
Og de som sminker og alt det som sy's!
Et styre, regi og uendelig mer
Et vell av personer, kan godt nevne flere!
Det må til et team for å få til no` her
Så derfor vi takker – og Marthe især
Som var med å dra i gang denne fest –
Så skåler vi alle som her nå er gjest!

(og der var Annes flotte 20-års prolog slutt.)

En scenisk suksesshistorie uten sidestykke

En god latter forlenger livet, heter det. Hvor mange leveår LURT har forlenget hadelendingers liv, kan vi bare gjette. Men de kommunale helse- og omsorgssektorene på Hadeland har trolig spart betydelige budsjett kroner ved at langt over et par tusen hadelendinger hvert år har funnet veien til Skogglimt på Grindvoll, der LURT har bidratt med elleville revy- og scenesuksesser gjennom hele 30 år.

For å få helheten i en 30-årsberetning er det god grunn til å spørre: hvordan startet egentlig denne utrolige teaterhistorien?

Bortsett fra fødsler – eller en teaterpremiere om du vil – er det vanskelig å tidfeste et bestemt tidspunkt eller konkret situasjon som setter en handling i gang.

Kanskje er det tilfeldigheter? Eller noen møtes og blir enige om ... Eller noe helt annet. Men som oftest handler det om en prosess over tid, som etter hvert viser seg å inneholde bærekraft nok til å utvikle seg til noe mer og større.

Det må i høy grad sies å gjelde framveksten og utviklingen av Lunner Revy- og Teatergruppe.

Når det er sagt, må vi også slå fast som sikkert: for at en handlingsprosess skal komme i gang, trengs det ildsjeler, pådrivere, igangsettere, initiativtakere – kall det hva du vil – med ideer og visjoner. Og som har evnen til å få andre med seg på ideene og visjonene. LURT har hatt, og har, flere slike.

Det finnes en konkret stiftelsesdato for LURT, dagen da Lunner Revy- og Teatergruppe så dagens lys.

Men for å finne spiren til det som ga støtet til denne stiftelsen, og til et unikt teatereventyr på Hadeland, må vi se mer enn de 30 LURT-årene tilbake i tid.

Et teaterfrø blir sådd

På begynnelsen av 1980-tallet var Anne Kathrine Brodtkorb (den gang: Sverresson) speiderleder for ungjenter i 15 – 16-årsalderen i KFUK i Lunner.

Blant mange ulike aktiviteter i beste speiderånd, besøkte de unge speiderne også sjukehem og pensjonistgrupper i bygda, der de underholdt med sanger og sketsjer.

Gruppen kalte seg «Lunnerjentenes revygruppe».

Jentene som var med i gruppa var Gry og Heidi Lillegård, Anita Fristad, Marit og Inger Sverresson, Lise Flatla, Mari Lunder og Inger Bjerkås.

Det vil si, i 1985 laget gruppa en revy «Revy 85». Da hadde Inger Sverresson reist fra bygda og Mari Lunder kommet med, i tillegg til Lise Flatla og Heidi Lillegård.

Lunner Musikkforening hadde på denne tida også ei revygruppe, der blant annet Laila Grønbacken, Roar Kalvsjøhagen og Odd Evenrud var sentrale.

Med disse som god drahjelp, laget Lunnerjentene i 1986 en helaftens revyforestilling på Skogglimt, og kalte seg for anledningen «Lunner Revygruppe.»

Scenearbeidet skyter fart

Revyforestillingen på Skogglimt i 1986 ble en suksess, og det ga mersmak.

Utover høsten 1986 vokste det fram et ønske hos Anne og jentene om å prøve å sette opp en helaftens teaterforestilling.

Valget falt på musikalen «My Fair Lady» som noen av de unge revyjentene i sin tid hadde prøvd å sette opp som forestilling på ungdomsskolen. Men de hadde måttet skrinlegge ideen på grunn av vansker med å få med gutter til viktige roller i stykket.

Nå satte Anne seg i sving med sitt velkjente pågangsmot og entusiasme, og fikk etter hvert med seg dyktige aktører i alle rollene, og gode medhjelpere til de mange andre oppgavene som stykket krevde.

Dermed ble

«My Fair Lady»

virkeliggjort i mai 1987 med et stort antall skuespillere, og i samarbeid med Lunner blandede kor. Betzy Wammer var instruktør og Jan Reidem musikkansvarlig. Teateraktørene kalte seg nå «Lunner Revy- og Teatergruppe».

Premieren fredag 8. mai skjedde på Skogglimt på Grindvoll. To dager seinere, søndag 10. mai, ble stykket flyttet til scena på Solvang i Lunner. Som om ikke dette var nok ble forestillingen gjennomført 11. mai på Vestoppland Folkehøgskole i Brandbu, trolig ut fra et ønske om å dekke større deler av Hadelandsregionen.

Premieresuksessen var formidabel. Billettene (merk prisene: kr. 35.- for voksne og kr. 15.- for pensjonister og barn) ble revet bort på kort tid, og kritikken var overveldende. I tillegg til de tre planlagte forestillingene, måtte det spilles tre ekstraforestillinger på Solvang helga etter.

Lunner Revy og Teatergruppe og Lunner Bl. Kor
presenterer:

My FAIR LADY

Slik vi ser det i Lunner i
med bl.a.:
Age Strand jr.
Marit Sverresson
Hans Gudmund Lunder

Art van Vliet m. fl.
Orkester under ledelse av:
Jan Reidem

Regi:
Betzy Wammer.

Velkommen!

Skogflint : Fredag 8/5 kl. 19.00.
Solvang : Søndag 10/5 kl. 18.00.
Vestoppland Folkehøgskole : Mandag 11/5 kl. 19.00
Voksne kr. 35 - Pensjonister og Barn kr. 15.-

FoUtholdsalg av billetter. Jevnaker Sparebanks avdelinger - DrO i Gran og Brandbu.

**JEVNAKER
SPAREBANK**

10 KULTUR

OPPLAND ARBEIDERBLAD - LØRDAG 9. MAI 1988

My Fair Lady trollbandt

Marit «Ellen» Sverresson trollbandt hodelendingen med sitt profesjonelle skuespill og sin fantastiske sang under utropførelsen av «My Fair Lady» på Lunner i går kveld. Sammen med støttegruppa som Hans Gudmund Lunder, som noen gang har vist seg talent på scenen, laget Marit Sverresson for at den folkelige salen ikke med seg en fantastisk forestilling. Regissør Betzy Wammer skal også ha sitt del av æren for suksessen. Lunner oppstod i seg av «My Fair Lady» hadde et profesjonelt preg som mange berømte revykunstnere kunne misunde.

MARI VELSAND

«Vi kke det bli femmen», er åpningsfrasen til Marit Sverresson i Lunner «My Fair Lady». I tillegg kommer det en del «fæ» og «schmuck» fra Professor Higgins når seg av henne, og nevner forresten at få Ellen til å uttale «som» og «ikke» som «sh» - «vri hylp av klunkel, stannet og kaktet!»

Med et glimt i øyet lever Marit Sverresson seg inn i rollen som Eliza Doolittle. Fra først å framstille den fattige, velde blomsterjente, til så å sitte i en vakkert innredet, fin frakk.

Men sjøl om «Ellen» Sverresson skal ikke de andre elevenes. Hans Gudmund Lunder, som mange har deklarerer har fra revyen «la» var vis for noen år tilbake. Lunder kjenner og anerkjent til virkelig å få med seg publikum. Sengen «fæ» la i tillegg grunn fiksa stiler nok frakk i minne hos de fleste. Higgins har fått Ellen, og hun, fæ, får len pønd. «Marit» «la» kke (då, minn, ha kke råd...)

Marit «Ellen» Sverresson - forandret fra en rennesteinspurre til «My Fair Lady»!

Ellen skal gjøre smykke på de fine damene på wedd-lag-banen men i sin gløse over å kunne uttale «en riktig, kommer hun i skade for å utførte øye med deg rødt. Dørrer»

En truslek øvskjet med ingeniørstoleren. Alfred P. Doolittle alias Hans Gudmund Lunder, «la» bli gift i «mar» ridg»

Ellen «la» å få med seg rænn. Dørrer! Ellen hodelendinger. Gå og se revy!

gøse her i kveld, enn jeg fikk i gæ, så jeg så «Spicemann» på tåker i Oslo, utbrøt en av ti-skuerne spontant. Ikke ment som noen forstander.

Episode. På en forestilling med My fair Lady møtte hovedrolleinnehaver Marit opp, og var stemmeløs! Kjerringråd gjorde at hun ble føret med sukkerbit med kamfer og en hemmelig ingrediens... (dyrlegesprit) av Hans Gudmund, og stemmen var tilbake som ved et trylleslag!

Suksessen med «My Fair Lady» ga naturlig nok blod på tann, og på premierefesten for Lady'en kom det forslag om å sette opp

«Sommer i Tyrol»

året etter, i 1988. Slik ble det.

Betzy Wammer var på ny i førersetet som instruktør. 18 skuespillere deltok på scena, Lunner blandede kor var på plass som sanglig forsterkning og Hans Petter Erstad inntok rollen som

kapellmester. En ny storsuksess på Solvang var sikret.

Den lokale teaterbegeistringen måtte sjølsagt følges opp. Nå kom det ønsker om et stykke som særlig kunne passe for de yngste. Valget falt på Torbjørn Egners

LUNNER REVY- OG TEATERGRUPPE OG LUNNER BLENDEDE KOR
PRESENTERER:

SOMMER I TYROL

Et sangspill i to akter av
Hans Müller,
fritt etter
Sturmanthal og
Kadelburg.
Musikk:
R. Bonatzky og
R. Stolt.

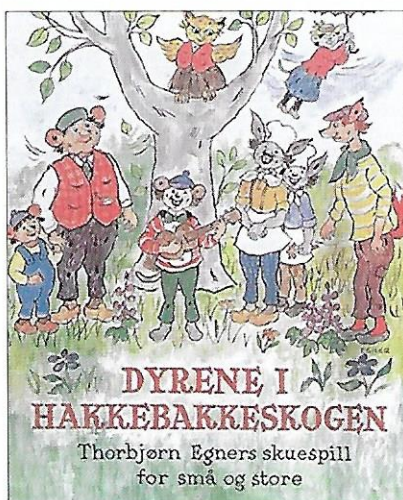
Norsk bearbeidelse ved
Blas Bernhoft, Anne Sverresson og Betzy Wammer

Regi:
Betzy Wammer

«Klatremus og dyrene i Hakkebakkeskogen»

Det var et stykke som Anne kjente godt. Med henne (Anne K. Brodtkorb) som instruktør, 24 store og små skuespillere på scena og Arne Fristad som kapellmester, endte det i 10 utsolgte hus våren 1989, og over 3000 personer som så forestillingen!

Episode. Harald S. og Lars G.H. var scenearbeidere på «Dyrene i Hakkebakkeskogen», og skulle bl.a. holde opp pepperkakefigurer som Mannen og Kona på garden i bakgrunnen. På siste forestilling tok de masse pepper på pepperkakene som bakermester Harepus (Roy Stensrud) skulle spise, og Roy slukte et pepperkorn og mistet nesten pusten. Han var ikke blid etterpå.

Episode. Anita Fristad steppet inn i hovedrollen som Klatremus for syk Betzy Merckoll på ett døgns varsel.

For dere som ønsker å mimre mer fra disse tre «før-LURT» - stykkene anbefales hjemmesida (www.lurt-teater.no) og fila «fotoalbum».

LURT blir formelt stiftet

Etter at «My Fair Lady» (1987) var brakt vel i havn, og «Sommer i Tyrol» (1988) var bestemt som nytt prosjekt, ble det opprettet et interimsstyre (foreløpig styre) for å ivareta de mange oppgavene som knytter seg til et stort teaterprosjekt.

Styret besto av leder Kjell Sommerstad, sekretær Kristin Brenli, og styremedlemmene Laila Grønbakken og Åge Strand jr. I tillegg deltok kunstnerisk leder Anne K. Sverresson på møtene.

Etter at den tredje scenesuksessen var gjennomført, «Kardemomme by», (1989) var tida kommet for reint formelt å stifte en teaterforening i Lunner.

I sin omtale av stiftelsesmøtet brukte avisa Hadeland som hovedtittel: «Stiftes for andre gang», med henvisning til at det var ti år siden «Lunnerjentenes revygruppe» dukket opp. Men aktiviteten i Lunnerjentenes revygruppe, og de påfølgende suksessforestillingene (My Fair Lady, Sommer i Tyrol og Kardemomme by), ble gjennomført uten at en formell forening sto bak, selv om et interimsstyre altså var nedsatt i 1988.

Lunner Revy- og Teatergruppe (LURT):

Stiftet for andre gang

Fredag kveld ble Lunner Revy- og Teatergruppe stiftet for andre gang. Det er snart ti år siden det som i dag har utviklet seg til en nærmest profesjonell teatergruppe så dagens lys for første gang. Fredag ble det holdt årsmøte, det ble laget vedtekter, og gruppas første ordinære styre ble valgt.

Et interimsstyre har vært i drift i sesongen 1988/1989. Det har bestått av leder Kjell Sommerstad, sekretær Kristin Brenli, og styremedlemmene Åge Strand jr. og Laila Grønbakken.

Under årsmøtet fredag, ble Sommerstad gjenvalgt til leder. Av de øvrige tre fortsetter bare Strand. Som nye medlemmer ble Odd Evenrud og Betzy Merckoll valgt. Og så Anne Sverresson fortsettelse skal være kunstnerisk leder, det har det aldri vært noen tvil om.

Vi kan siere litt fra LURT's vedtekter. I formålsparagrafen heter det at

Det nye styret i LURT sammen med gruppas første æresmedlem, Herman Brodtkorb i midten foran. På høyre side er han, sitter Kjell Sommerstad og Anne Sverresson. Bak står Betzy Merckoll og Odd Evenrud. Åge Strand Jr. var ikke tilstede da bildet ble tatt.

teatergruppa formål er å skape et kulturelt, faglig og sosialt fellesskap og miljø innen revy- og teaterkunst i Lunner kommune og ellers på Hadeland.

At de har klart dette allerede for stiftelsen fredag, berører det vel ingen tvil om. Det er nok å nevne at «Dyrene i Hakkbakkeskogen» i vår ble sett av et sted rundt 3.000 mennesker. Usikkert til å være på Hade-

land. Mellom 50 og 60 personer var engasjert med ulike arbeidsoppgaver for å få til oppsetningen.

Tar vi ikke feil blir «Trost i taklampen» en like stor suksess, om ikke større. Økonomisk har LURT også blitt et relativt stort foretak. Budsjettet for førrige sesong gikk i balanse på rundt 195.000 kroner. Beholdningen pr. i dag ligger på nærmere 50.000 kroner.

Men 6. oktober 1989 ble det offisielle stiftelsesmøtet for Lunner Revy- og Teatergruppe, LURT, avviklet på Grendehuset i Søndre Oppdalen med 35 til stede.

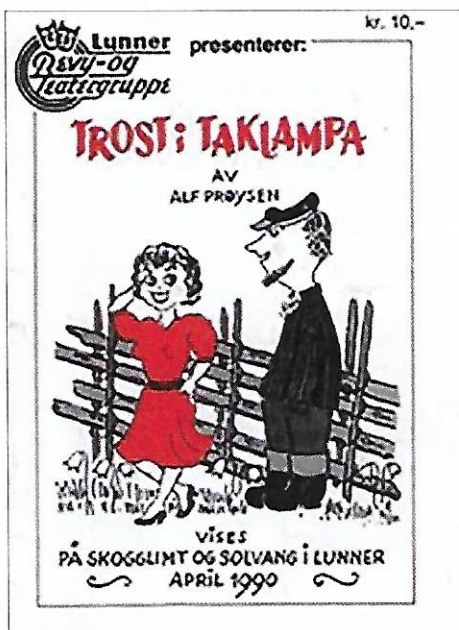
Der fikk gruppa sitt første formelle styre, med Kjell Sommerstad som leder, og retningslinjer for laget ble vedtatt med årsmøtet som øverste organ.

Foruten styreleder Kjell Sommerstad, ble følgende valgt inn i det første LURT-styret: nestleder Åge Strand jr., sekretær Betzy Merckoll, kasserer Odd Evenrud og styremedlem Øivind Brenli. Kunstnerisk leder Anne K. Sverresson tiltrådte styret.

Styret ble avbildet sammen med gruppas første æresmedlem Herman Brodtkorb som hadde vært sentralt med i arbeidet med dekorasjoner til de første forestillingene.

En entusiastisk stab av skuespillere, håndverkere og andre medhjelpere var nå klare til å brette opp ermene og følge opp teatersuksessene som allerede var innkassert i årene før LURT ble stiftet.

Trost i taklampa - 1990

Det første helaftens teaterstykke i regi av den nye foreningen, ble Alf Prøysens «Trost i taklampa». Stykket er en dramatisering av Prøysens eneste roman, fra 1950, der han skildrer flukten fra landsbygda fra flere synsvinkler, med en ironi som særlig rammer bygderomantikere som framstiller jordbruket som et kall og utflyttere som svikere.

Oppsettingen i april 1990 ble et formidabelt løft for den ferske teatergruppa. I alt 34 skuespillere var på scena, med Anne K. Sverresson som hovedinstruktør og Gunnar Kopperud og Betzy Wammer som bi-instruktører. Arne Fristad var kapellmester for et 8-manns orkester, og 27 stykker var med i den øvrige staben av medarbeidere. Scenografien var detaljrik og omfattende, og bød bokstavelig talt på formidable løft ved at stykket først ble spilt på Skogglimt, for så helga etter å bli flyttet til Solvang. Stykket ble en ubetinget suksess, både hos publikum og aviskritikerne.

(Hadeland, 2. april 1990)

(Oppland Arbeiderblad, 2. april 1990)

 Lunner presenterer:
«Trost i taklampe»
af Alf Prøysen

Forest. SKOGLIMT fredag 6. april kl. 19.00: Utsolgt
Forest. SOLVANG fredag 20. april kl. 19.00: Utsolgt
Forest. SOLVANG søndag 22. april kl. 15.00: Få bill. igjen
Forest. SOLVANG søndag 22. april kl. 19.00: Få bill. igjen
Forest. SOLVANG lørdag 28. april kl. 19.00
Forest. SOLVANG søndag 29. april kl. 15.00
Forest. SOLVANG søndag 29. april kl. 19.00

Salg av billetter til Jevnaker Sparebank, Lunner, Hadeland Bokhandel, Gran, Radio og TV-nytt, Brandbu.
Telefonbestilling: Billettkontoret, Tlf. 21 660.

Billettpris: Voksne kr. 75,—, pensjonister/barn kr. 50,—.

Tidl. annonsert forestilling lørdag 21. 04. **GAU UT.** De som har kjøpt billetter til denne forestillingen bes ta kontakt med billettkontoret for event. benyttelse til en av de andre annonserte forestillinger.

Tidl. annonsert forestilling søndag 22. 04. kl. 18. 00 er forandret til kl. 19. 00.

BESTILTE BILLETTER MÅ HENTES SENEST ½ TIME FØR FORESTILLINGEN. Ledige billetter selges ved inngangen.

[illegible]

Flott «Frost i taklampe» av Lunner Revy- og Teatergruppe

En fantastisk forestilling som ble vist på scenen i Lunner. De fire skuespillerne, som er medlemmer av Lunner Revy- og Teatergruppe, har laget en flott forestilling som handler om livet i et lite landsby. Forestillingen er en blanding av komedie og tragedie, og den er full av humor og varme. Scenearbeidet er av høy kvalitet, og skuespillerne har gjort et fantastisk arbeid. Forestillingen er en absolutt must-see for alle som liker god teater.

Forestillingen er en fantastisk forestilling som ble vist på scenen i Lunner. De fire skuespillerne, som er medlemmer av Lunner Revy- og Teatergruppe, har laget en flott forestilling som handler om livet i et lite landsby. Forestillingen er en blanding av komedie og tragedie, og den er full av humor og varme. Scenearbeidet er av høy kvalitet, og skuespillerne har gjort et fantastisk arbeid. Forestillingen er en absolutt must-see for alle som liker god teater.

Skuespillere:

Anita Fristad	Iver Skattum	Jan Reidem	Viggo Bråthen	Inger Næss
Åge Strand jr.	Tor Bråten	Martha Kjørven	Jørn Berge	Sunniva Meum
Jan Peter Lyngstad	Odd Evenrud	Grethe Engen	Øivind Tangen	Anne Berge
Torill Jensvold	Øivind Brenli	Bodil Kopperud	Sigrid Heier Western	Marit Sverresson
Laila Grønbakken	Hilde Håkonsen	Sigurd Holt	Jermund Lunder	Hans G. Lunder
Johan Bratlie	Betzy Merckoll/ Mari Lunder	Lars Grønbakken	Tove Karin Krågsrud	Jorund Lunder
Harald Sverresson	Marthe Ohren	Rune Bøen		

Orkester:

Arne Fristad, kapellmester og piano, Hans Petter Erstad, keyboard, Helle Lyngstad, fløyte, Per Willy Aaserud, trompet, Roar Kalvsjøhagen, altsax, Gunnar Kopperud, trombone, Steinar Hasselgård, bassgitar, Kjell Sommerstad, slagverk.

Anne

Før vi går videre i 30-årshistorien velger vi å gjøre plass her for en sjølsagt omtale av Anne Kathrine Brodtkorb.

Lærer og teaterentusiast Anne K. Brodtkorb er Hadelands ukronede teaterdronning som med sitt sterke engasjement og entusiasme i mer enn 40 år har satt varige spor i Hadelands teaterlandskap.

Fra Lunnerjentenes Revygruppe på 1980-tallet, via mange år med suksessrike teateroppsetninger i LURT, til en årrekke med Fagertun Barne- og Ungdomsteater, FABU, og fram til dagens teaterprodusent Hadeland Teaterlag, går det en rød tråd der Anne har vært initiativtaker, pådriver og ildsjel med ideer og visjoner.

Hennes utrettelige pågangsmot og overtalelsesevner har gjennom årene tent teaterbasillen i et utall små og store skuespillere. Flere av dagens unge profesjonelle skuespillere med røtter på Hadeland, kan takke Anne og hennes innsats for at de ble tent på scenearbeidet.

Hun har en merittliste som er altfor lang til å gis plass her. I 1997 ble hun tildelt Hadelandsprisen, og i 2009 ble en rørt Anne fortjenestefullt utnevnt av årsmøtet i LURT til æresmedlem i teatergruppa.

La oss her glede oss over alt Anne har fått til, og glede oss med henne over de hedersprisene og andre æresbevisninger hun fortjenestefullt har fått gjennom åra.

Takk, Anne.

Anne Kathrine Brodtkorb fikk høyeste heder "Bøhrreprisen" på Lillehammer, sept. 2009.

Den nye æra – revy!

I mars 1991, året etter suksessen med «Trost i taklampa», var det klart for den første helaftens revyen i LURT-regi.

Sett i ettetid var det en overveldende stab som gikk i gang med revyideen.

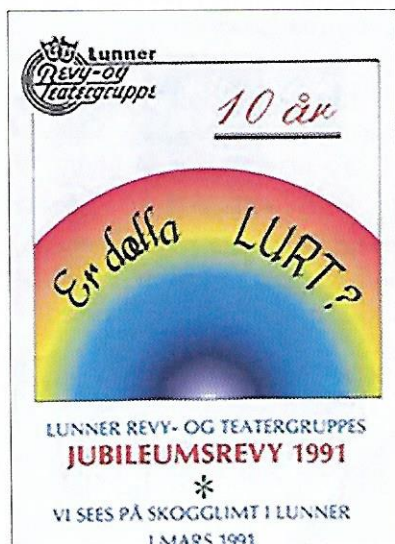
15 mennesker var med i den tekniske staben, og hele 25 skuespillere deltok på scena! Det forteller mye om entusiasmen som levde blant medlemmene i den ferske foreningen. «Alle som vil, må få være med» syntes å være hovedmottoet.

En kreativ gjeng sto for ideer, skrijving og instruksjon av revyen:

Kristin Brenli, Odd Evenrud, Betzy Merckoll, Roar Kalvsjøhagen, Anne K. Brodtkorb, Jan Peter Lyngstad og Viggo Bråthen.

Revyen fikk tittelen:

Er dætta LURT? - 1991

Svaret fra publikum og aviskritikere var et unisont JA!

På plakater og i programmet fikk revyen undertittelen «Jubileumsrevy 1991». Det må tilskrives det faktum at det var 5 år siden «My Fair Lady», og 10 år siden «Lunnerjentenes revygruppe» så dagens lys. I ettetid vil en kanskje tenke at undertittelen var litt pussig på den aller første revyen i LURT-regi.

Revysuksessen på Skogglimt var imidlertid formidabel, og føyde seg inn i rekken av suksessene som allerede var innkassert av teaterentusiastene i Lunner årene før.

«Er dætta LURT?» er tittelen på Lunner revy- og teatergruppes forestilling denne gangen. Svaret må bli «ja», det var lurt. Ettertrykkelig satte de «profesjonelle» gjøgler-amatørene kronen på ti års suksess...» «Glimrende spill, tett og variert innhold med velrettede spark til bygdas ledere, kjendiser og næringsliv. Hadeland gir toppkarakter både for innhold og utførelse...»

(Hadeland, mars 1991.)

Skal på «revy'n» - uansett

Dermed var en ny æra innledet i LURT, med en revysuksess som for all framtid skulle komme til å prege aktiviteten i teaterlaget.

Når folk gjennom åra, like fram til i dag, kjøper billett til LURT-forestilling på Skogglimt, sier de gjerne at de skal på «revy'n», enten det er Bør Børson, Kardemomme by, Den spanske flue - eller faktisk en revy som står på programmet.

Når vi først er i gang, og for oversiktens skyld, fortsetter vi med å presentere revysuksessene gjennom 30 år, før vi i neste omgang går løs på spillestykkene.

Revy på Skogglimt – det er LURT det

Utover på 1990- og 2000-tallet kom nye oppsetninger på rekke og rad fra entusiastene i Lunner. Revyene har avløst og vekslet med rene spillestykker i en lang kjede av suksesser på Skogglimt.

Revyåpningen i LURT var som omtalt i 1991, med «Er dætta LURT?».

Ivrige revyentusiaster har fulgt opp med nye kreative revyer i årene 1994, 1997, 1999, 2001, 2003, 2006, 2015, 2017 og 2019.

Mangfold av skuespillere

Hele 25 aktører var i aktivitet på scena i den første «alle skal med» - revyen 1991.

I den neste, «Rått&røtti» i 1994, var antallet skuespillere slanket til 9.

Fra og med revyen «Innmari LURT», 1997, var det 7 aktører på revyscena fram til de to siste. I «Den som lever får le», 2017, var det 5 aktører og i «På ære og vanvittighet», 2019, var det 6.

Den første revyen, «Er dætta LURT?», 1991, er allerede gjort rede for, med deltakere.

Fra og med 1994 har det i alt vært med 18 ulike skuespillere på de 9 revyene i disse årene.

Viggo Bråthen, Roar Kalvsjøhagen og Mari Lunder er de tre eneste som har vært med i samtlige 9 revyoppsetninger.

Utenom denne trio, har følgende vært med i revyer 1994 -2019 (alfabetisk, med antall revy-deltakelser i parentes):

Stein Hallgeir Bang (3), Mette Bråthen (4), Tor Bråthen (1), Odd Evenrud (5), Anita Fristad (1), Laila Grønbacken (1), Gerd Sagen Hansen (4), Torill Jensvold (1), Jan Erik Kalvsjøhagen (3), Betzy Merckoll (3), Marthe Ohren (5), Anne Ingeborg Raade (1), Jan Reidem (1), Øyvind Sogn (1), Marit Sverresson (1).

Kreative revy-titler

Navnene på revyene er et kreativt kapittel i seg sjøl.

«Er dætta LURT?» (1991), «Rått og røti» (1994), «Innmari LURT» (1997),
«Smil og vær gal» (1999), «Revy NON STOP» (2001), «Med liv og lyst» (2003),
«Hva var det vi sa..» (2006), «Revy for alle (bom)penga» (2015),
«Den som lever får le» (2017), «På ære og vanvittighet» (2019).

Hver eneste revy har fått hadelendingene til å valfarte til Skogglimt, og avisenes kritikere har fulgt opp med overstrømmende kritikker.

«Revyene til LURT er som lagringsvin. De blir bare bedre med årene...»,
som det het i en av de seinere års avis anmeldelser.

Foto og avisklipp fra revyenes verden.

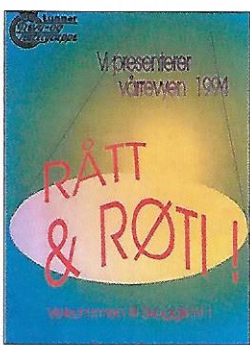
Det foreligger et overveldende materiale av foto fra de fleste av de 10 revyene i LURT-regi. Det er også en del avisomtaler tilgjengelig.

Her tar vi med noen få glimt fra dette store materialet, og minner om at du kan finne mer på LURTs hjemmesider (www.lurt-teater.no) og i fila «fotoalbum».

Revyene – år for år

(Den første revyen «Er dætta LURT?» i 1991 er omtalt med bilder før.)

1994 - «Rått&røti»

Skrevet og instruert av:

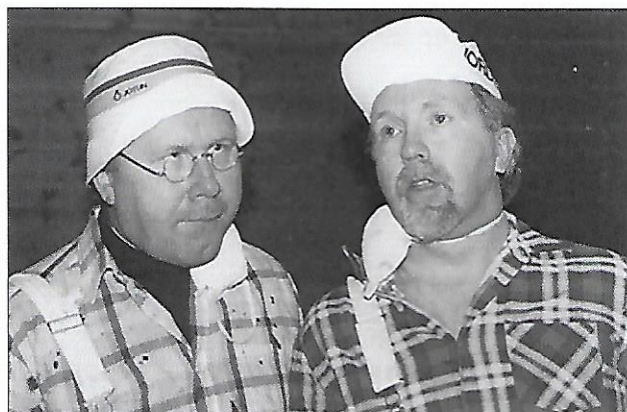
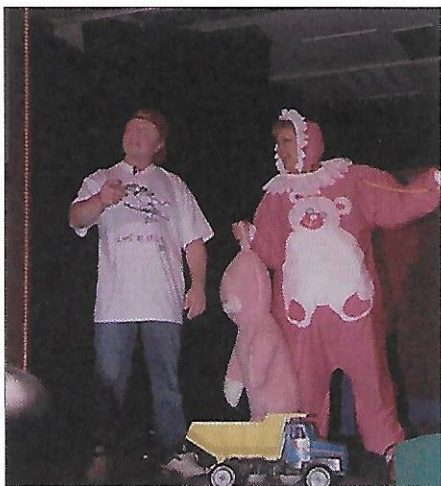
Viggo Bråthen – Odd Evenrud – Roar Kalvsjøhagen – Kristin Brenli – Winnie Evenrud – Betzy Merckoll – Marit Sverresson

Skuespillere:

Tor Bråten – Viggo Bråthen – Odd Evenrud – Roar Kalvsjøhagen – Anita Fristad – Laila Grønbakken – Torill Jensvold – Mari Lunder – Marit Sverresson

Orkester:

Arne Fristad, kapellmester/piano, Hans Petter Erstad, synthesizer, David Lehre, bassgitar, Jun Villanueva, trommer.

Episode. Laila Grønbakken var baby i en sketsj. Innmaten til babykostymet oppbevarte hun i en stor søppelsekk i garderoben mellom forestillingene. Så var det før en forestilling at sekken med babyinnmat ikke var å finne. Desperat leiting i hele garderoben uten hell, og alternativ innmat ble sanket sammen i full fart så sketsjen kunne gå sin gang. I etterkant ble saken oppklart: vaktmesteren på Skogglimt hadde ruslet rundt, også i garderoben, og blant annet tatt med seg Lailas søppelsekk og brent den opp sammen med annen «søppel»! Den stakkars, energiske vaktmesteren fikk så høre det med store Ole Brumm-bokstaver at «du rører aldri noe som helst i garderoben mer!» Han lystret.

1997 – «Innmari LURT»

Skrevet og instruert av:

Viggo Bråthen – Odd Evenrud – Gerd Sagen Hansen – Roar Kalvsjøhagen

Skuespillere:

Betzy Merckoll – Mari Lunder – Gerd Sagen Hansen – Viggo Bråthen – Stein Hallgeir Bang – Roar Kalvsjøhagen – Odd Evenrud

Orkester:

Arne Fristad, kapellmester/piano, Hans Petter Erstad, synthesizer, David Lehre, bassgitar, Jun Villanueva, trommer

1999 – «Smil og vær gal»

Skrevet og instruert av:

Viggo Bråthen – Gerd Sagen Hansen – Roar Kalvsjøhagen – Odd Evenrud

Skuespillere:

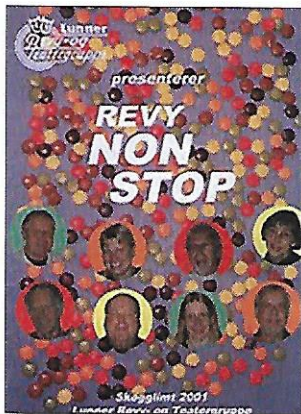
Mari Lunder – Gerd Sagen Hansen – Betzy Merckoll – Viggo Bråthen
– Stein Hallgeir Bang – Roar Kalvsjøhagen – Odd Evenrud

Orkester:

Arne Fristad, kapellmester/piano, Hans Petter Erstad, synthesizer, David Lehre, bassgitar, Jun Villanueva, trommer

2001 – «Revy NON STOP»

Skrevet og instruert av:

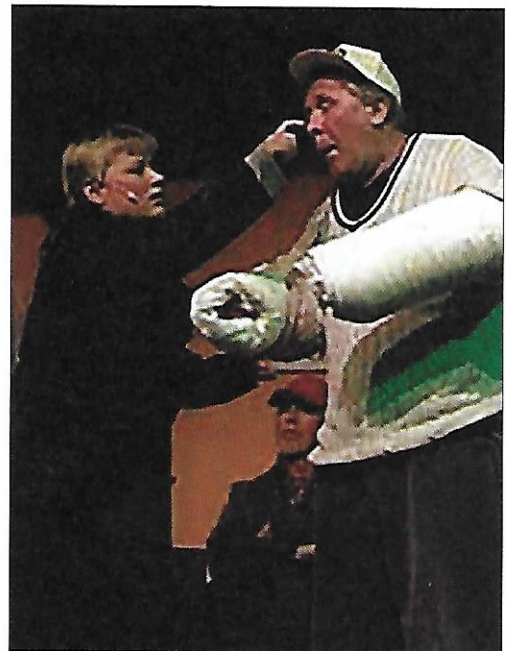
Viggo Bråthen - Gerd Sagen Hansen – Roar Kalvsjøhagen

Skuespillere:

Mari Lunder – Gerd Sagen Hansen – Viggo Bråthen – Stein Hallgeir Bang – Roar Kalvsjøhagen – Mette Bråthen – Jan Reidem

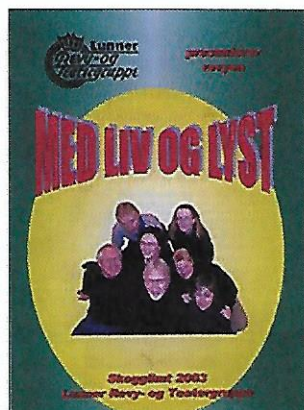
Orkester:

Arne Fristad, kapellmester/piano, Hans Petter Erstad, synthesizer, David Lehre, bassgitar, Jun Villanueva, trommer

«... bare å se Roar Kalvsjøhagen snike inn på scena i brun frakk, med en mimikk og et publikumstekke verdt revygull i tonnevis, er billetten verdt alene. «Åffer det?» Han har oss i sin hule hånd. Kalvsjøhagen kunne ha lest telefonkatalogen baklengs, og fått oss til å hyle av latter... (Hadeland, 12.febr. 2001, Revyen Non Stop)

2003 –«Med liv og lyst»

Skrevet og instruert av:

Viggo Bråthen – Gerd Sagen Hansen – Roar Kalvsjøhagen – Odd Evenrud

Skuespillere:

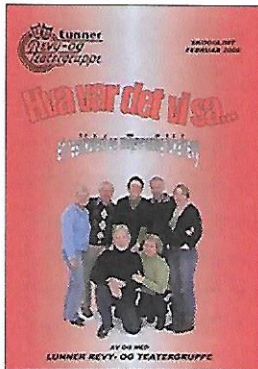
Mari Lunder – Gerd Sagen Hansen – Viggo Bråthen – Roar Kalvsjøhagen
Mette Bråthen – Odd Evenrud – Marthe Ohren

Orkester:

Arne Fristad, kapellmester/piano , Hans Petter Erstad, synthesizer, David Lehre, bassgitar, Jun Villanueva, trommer

2006 – «Hva var det vi sa...»

Skrevet og instruert av:
Viggo Bråthen – Roar Kalvsjøhagen – Odd Evenrud

Skuespillere:
Mari Lunder – Betzy Merckoll – Viggo Bråthen – Roar Kalvsjøhagen – Mette Bråthen – Odd Evenrud – Marthe Ohren

Orkester:
Hans Petter Erstad, kapellmester/piano, Trond Lysenstøen, bass, Jun Villanueva, trommer Iver Oav Erstad, synth.

«I går fikk cirka 300 personer forlenget livet sitt på Skogglimt. I alle fall hvis det stemmer at en god latter forlenger livet. Er du i det hele tatt i tvil om du skal se årets LURT-revy, er det ingen vits i å tvile lenger. Premièren fredag var nemlig et fyrverkeri av en forestilling med skuespillerprestasjoner som det står stor respekt av.» (Hadeland 5. febr. 2006)

Staben

Ni år med «revy-tørke»

På oversikten over 30 år med LURT framgår det at det ikke var noen revyer mellom 2006 («Hva var det vi sa...») og 2015 («Revy for alle (bom)penga»).

Hva denne «revytørken» skyldes er ikke godt å si.

Kanskje det har sammenheng med «idé-tørke»? Eller mangel på overskudd hos de som gjerne står for revyideene?

Uansett, Mette (Bråthen) veit noe om hva som skjedde da revyene omsider kom på skinner igjen.

Sceneskifte bak kulissene

Året var 2014, og det hadde vært revytørke siden 2006. Det manglet ikke på lyst i gruppa. Det ble ymtet og spurt på det ene årsmøtet etter det andre, og mange stilte seg til disposisjon. Vi hadde folk nok til å være både på, bak, foran, over og under scena. Men hva hjelper det hvis man ikke har tekster å framføre?

«De fire store»

I LURTs litteraturhistorie snakker vi om de fire store: Roar, Viggo, Gerd og Odd.

Det var disse fire som hadde stått for de fleste av revytekstene siden 90-tallet, og det var opplest og vedtatt at det å skrive revy ikke var for hvem som helst. Egentlig var det vel forbeholdt nettopp Roar, Viggo, Gerd og Odd.

Men tross fraværet av revytekster, så var trangen til å stå på en revyscene sterk hos enkelte av oss. I smug begynte Mari og jeg å mumle om at kanskje vi rett og slett skulle lage våre egne tekster, og foreslå ny revy på årsmøtet.

Morsom tanke -

Jeg tenkte egentlig at dette var en morsom tanke. Men da Mari sendte meg en SMS rett før årsmøtet og spurte om vi skulle foreslå ny revy sånn på ordentlig, og jeg svarte ja, så ble vi egentlig ganske stressa begge to. For Mari var på vei inn på et fly og var uten mobildekning, og jeg hadde jo svart ja, og ingen av oss rakk å trekke seg.

Ideer, ja, men-

Årsmøtet ga selvsagt klarsignal. Hva hadde vi gjort? Jeg hadde riktignok flere tekster som jeg hadde trua på. Ja, riktig gode syns jeg de var. Men jeg hadde ikke nok til en hel revy. Og ikke hadde jeg konferert med verken Roar, Viggo, Gerd eller Odd heller.

Heldigvis hadde også Mari både ideer og tekster, og vi møttes for å gi hverandre innspill og tilbakemeldinger.

Bistand, med forutsetninger

Vi fant fort ut at vi i alle fall kunne spørre om Viggo ville være med i skrivegruppa. Men han fikk pent innordne seg oss hvis han ville være med. Vi hadde flere tekster ferdige, og introduserte bruk av PowerPoint på lerret som en del av revyenumrene.

Vi ønsket dessuten ikke mannssjåvinistisk humor om feite damer som vi syns var både platt og uintelligent. Vi tenkte nok aller helst at Viggo kunne være en slags konsulent og heiagjeng. Det var med andre ord duket for en real frontkollisjon.

Er'e mulig!?

På det første skrivemøtet møttes to forventningsfulle damer og en ditto mistroisk mann. Viggo fikk det han selv ville omtalt som «karveslag» da vi hadde tekster klare i juni. I juni!! «Revyen er i februar, og dere kommer med ferdige tekster i juni??»

Jeg tror han til dags dato ikke har kommet over sjokket, og han mottar fortsatt sporadisk traumebehandling for denne utilbørlige belastningen.

Han gjorde det deretter klinkende klart at han på ingen måte ville være en passiv deltaker eller (Gud forby) bli sensurert av oss.

Han kunne bli med i skrivegruppa, men han skulle skrive hva han ville, når han ville, til den han ville, og makten og æren i evighet, amen.

Og PowerPoint? Pft! Noe så dumt. Skjønnte vi ikke hvem målgruppa var? Men for all del. Det er jo bare å prøve.

Det er vel unødvendig å si at dette første skrivemøtet ikke gikk inn i LURT-historien som det meste harmoniske. Hadde det ikke vært for at vi var såpass tykkskudete alle tre, og såpass sugne på en ny revy, hadde det blitt med det ene møtet.

Kamp for «darlingene»

Men etter at kruttrøyken hadde lagt seg, og vi begynte å titte opp fra hver vår skyttergrav, ble det en veldig produktiv skrivegruppe. Dog ikke alltid like harmonisk. Noen tekster ble gjort bedre, mens andre tekster ble forkastet. Atter andre måtte vi fysisk rive ut av hendene på tekstforfatteren som tviholdt i manuset og ba en siste bønn for sin «darling» (dette siste er en liten overdrivelse, men det føltes sånn av og til). Etter hvert ble Roar innkalt som moralsk støtte for Viggo, da flere av hans tekster møtte sterk motstand hos flertallet i skrivegruppa som tydeligvis ikke visste hva de holdt på med.

Målgruppe og nåløye

«Dere kjenner ikke målgruppa» ble et mye brukt argument da Viggo møtte motbør, eller når han ikke skjønnte vår humor. Vi endte ofte opp med å være enige om å være uenige, og begge sider fikk trasset gjennom noen numre, og trasset ut noen andre. Viggos «Billettkontoret» for eksempel har enda ikke kommet gjennom nåløyet, til tross for at han har kommet trekkende med den teksten til de tre siste revyene. Dette til de andre involvertes store fortvilelse. Mitt argument er at skal man drite ut publikum, må vi drite ut oss sjøl mer. (Jeg har endret på den teksten slik jeg vil ha den, men da vil ikke han bruke den, så da så...). Denne billettkontor-teksten har vandret fram og tilbake i så mange år at den er nesten blitt mytisk innad i LURT. Alle har hørt om den, men ingen har sett den.

Resultatet?

Hvordan gikk det da, når to «menige» LURT-medlemmer kastet seg ut i det? Målgruppa ga oss fulle hus og to ekstraforestillinger, og senere ble det to revyer til!

Viggo ble hektet på PowerPoint og måtte i senere revyer begrenses slik at ikke hele revyen ble på skjerm!

Mari sin «Karius og Baktus» prydet hele forsiden av Hadeland etter premieren!

Ikke én eneste av mine opprinnelige tekster ble med, verken i denne eller senere revyer i LURT!

Mette

2015 – «Revy for alle (bom)penga»

Skrevet av:

Framgår ikke av kildene, men formodentlig er Viggo Bråthen og Roar Kalvsjøhagen involvert, sammen med Mari Lunder og Mette Bråthen.

Skuespillere:

Mari Lunder – Viggo Bråthen – Roar Kalvsjøhagen – Mette Bråthen – Marthe Ohren – Øyvind Sogn – Jan Erik Kalvsjøhagen

Orkester:

Tore Hvinden, kapellmester/bass, Paul Dæhlen, piano, Øivind Larsen, gitar, Lars Sigmund Lien, trommer

2017 – «Den som lever får le»

Skrevet av:

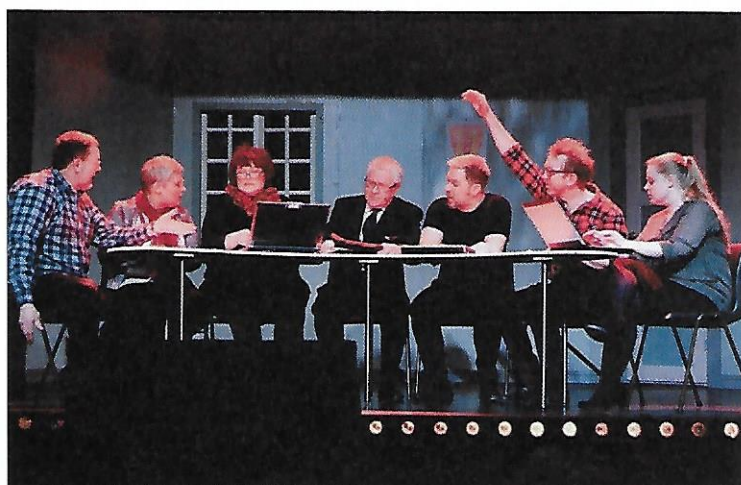
Viggo Bråthen – Mette Bråthen – Mari Lunder

Skuespillere:

Mari Lunder – Viggo Bråthen – Roar Kalvsjøhagen – Marthe Ohren – Jan Erik Kalvsjøhagen

Orkester:

Paul Dæhlen, kapellmester/piano, Tore Hvinden, bass, Øivind Larsen, gitar, Lars Sigmund Lien, trommer

Her har revygruppa hatt behov for utvidet stab. Marianne Gulliksen, Jan Peter Lyngstad og Arne Brændhagen deltok i kommunestyremøte i Gran.

2019 – «På ære og vanvittighet»

Skrevet og instruert av:

Viggo Bråthen – Mette Bråthen – Jan Erik Kalvsjøhagen – Roar Kalvsjøhagen

Skuespillere:

Mari Lunder – Viggo Bråthen – Roar Kalvsjøhagen – Marthe Ohren – Anne Ingeborg Raade – Jan Erik Kalvsjøhagen

Orkester:

Paul Dæhlen, kapellmester/piano, Tore Hvinden, bass, Øivind Larsen, gitar, Lars Sigmund Lien, trommer

LUNNER REVY- OG TEATERGRUPPE
presenterer på Skogglint i Lunner:

REVVY PÅ ÆRE OG VANVITTIGHET

PREMIERE: fredag 8. februar utsolgt
Øvrige forestillinger:

Søndag 10/2 utsolgt	Torsdag 21/2 Ekstra
Fredag 15/2 utsolgt	Fredag 22/2 utsolgt
Lørdag 16/2 utsolgt	Lørdag 23/2 utsolgt
Søndag 17/2 utsolgt	Søndag 24/2 utsolgt

kl 19.00 (lørdager kl 17.00)

Synøves kafé åpner én time før forestilling

Billettbestilling:
Tlf.: 92 45 91 48 (mandag - fredag kl 18.00 - 20.00)
E-post: lurt@hebb.no
Billettpris: kr. 250,- www.lurt-teater.org

Utsolgte forestillinger mange dager før premieren!

Selv garvede revystjerner kan få litt sceneangst av slikt.

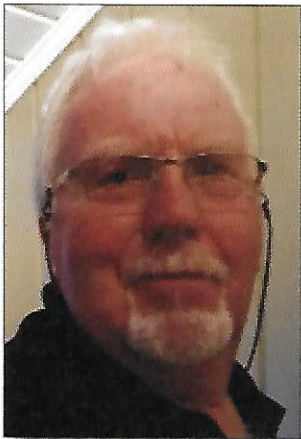
Viggo

Uten forkleinselse for noen må Viggo Bråthen framheves som en særlig drivende kraft i LURTs revysuksesser, både som tekstforfatter, sangkomponist og sceneartist.

Sammen med flere har han dessuten vært meget sentral i prosjektledelsen og regiarbeidet med revyene.

Sjøl om det er revyene som står hans hjerte nærmest, har han også vært med i flere scene-stykker, der hans karakter i «Charlies tante» fra 2018, blir stående som et særlig høydepunkt. Det sier ikke lite.

Og kjenner vi Viggo rett, går han svanger med nye ideer til framtidige revyer i LURT. Det er bare å glede seg.

Men hvor kommer alle ideene til en revy fra?

I mer og mindre kjente scenestykker foreligger det gjerne et ferdig manus, som eventuelt trenger litt redigering og justering for å tilpasses LURT og Skogglimt.

Når det kommer til revy derimot, så starter de mange numrene som kreves med helt blanke ark og en blyant.

Så hvordan forvandles de blanke arkene til manus med replikker, handlinger og poeng som får latteren til å runge over Hadeland? Hver gang. Og finnes det eventuelt noen lokale krav for at en LURT-revy skal «gå hjem» som det heter?

«Revy-kongen» Viggo er den nærmeste til å kunne si noe om det.

En revy blir til, og litt til.....

Kanskje det første steget til en ny revy er en idé som bare popper inn i hue.

Jeg husker veldig godt en på rådhuset som sa i lunchen:

«Det er så lite kvist att i Lunner, at skjora vår tel Brandbu etter mer.»

Schmokk, og der kom «Vea'sjuken!» (Revyen: ,....)

Og det er mange slike hendelser som har gjort at jeg har skrevet masse revynumre.

Noen mindre bra, som kanskje aldri burde vært skrevet, og heldigvis mange som har tuslet bra gjennom utpå Skogglimt.

Prosess og suksess

Så hvordan blir en revy til? Samarbeid mellom flere er 1. bud!

Vi skriver forskjellig og det har vi høstet suksesser på gjennom tida med lokalrevyer.

Revyene jeg har hatt ansvar for har vært produsert av skrivegrupper med 3 eller 4 personer.

Idémøtene går stort sett ut på myldring og fremlegging av noe som kan høres ut som helt ville idèer, men som oftest har blitt hederlige revyenumre.

Da vi herjet som verst fra 1997 til 2003 lå vi rundt 3000 tilskuere hver gang, og det høyeste antallet hadde vi i 2001 (Revy Non Stop) og 2003 (Med liv og lyst) med h.h.v. 3.340 og 3.430 publikummere!

Ingen over – ingen ved siden.

Skrive-teamet

Den tida var det Gerd Sagen Hansen, Roar Kalvsjøhagen, Odd Evenrud og undertegnede som skrev alt, og du store steike all verden så mye moro vi hadde.

Skrivegruppa anno 2001

Gerd Sagen Hansen

Roar Kalvsjøhagen

Odd Evenrud

Viggo Bråthen

Hver eneste gang vi blir spurt av pressen vedr. revyene våre, får vi det samme spørsmålet: – Er det no' rød tråd?

Hittil har det ikke vært en eneste tråd i noen av de revyene jeg har vært med på. Det har vært noen temaer, men ikke noen tråder! Personlig tror jeg det er bra, og det virker som det har vært greit for publikum også.

Det som jeg synes er verst med å skrive en revytekst, er når den skal framlegges. Først i skrivegruppa, og siden for skuespillerne. DET er å legge huet på blokka, skal jeg si dere. Jeg tror alle i LURT som har vært med på å skrive tekster, har følt på det, og det er en befrielse når man skjønner at den er godtatt.

Og noen ganger må man kjempe for teksten sin, og holde på den gode følelsen man har for den, sjøl om kanskje ikke alle deler den oppfatningen.

For de som var involvert, (og da blir det litt internt, men...) kan vi vel bare si:

–Åh! Nå er'e den helvetes blyantsketsjen igjen!

De som lurar er velkommen til å ta kontakt med vår produktive tekstforfatter Mette, samt Roar. La meg si det slik: Mette vant! Og på den ferskeste revyen vår, «På ære og vanvittighet» (2019) hadde vi den forbanna Plastikk-sangen... Men det ble fint, da!

Grunnregler

Det er et par grunnregler for oss som produserer lokalrevyer i LURT:

Tid: ca. 2 timer. 21 - 22 enkeltnumre. Første akt helst litt lenger enn andre akt.

Ca. 7-9 sanger.

Og med det som utgangspunkt er det jo bare å skrive! Liksom.

Nei, det er ikke «bare å skrive», men det får vi ta en annen gang.

«Advokat-mat»

Men det er når man får brev fra en herværende advokat, som ber om å få utlevert revyvideoen, og som i telefonsamtalen etterpå - når jeg skriftlig har sagt nei til det - truer med å få rettslig kjennelse og bistand av politiet for å hente den, at du skjønner at til neste revy kunne vi spart oss for mye annonseutgifter.

Bedre reklame kunne vi aldri fått! Han skjønte at jeg ikke lot meg skremme, så det ble ikke noe av det. Dumt!

Og alt det andre--

Og så - utover det ovenstående, er det jo bare å finne passende scenerekvisitter, da.

Vi har gjennom åra brukt alt fra smidde selvlysende «hjerner», via biler med plass til tre passasjerer, traktorhenger, ljà, mega-barnevogner, jordhauger og butikdisker.

To pakker med bygningsplater og isolasjon, viltgjerde som er hentet innved E16, søpletralle og sjølmonteerte biler i papp.

Når du får føyd til diverse butikkinredninger og stue/kjøkken-oppsett, har vi vel får med det meste. Så nei da, det gjør seg ikke sjøl! Men det har vel de fleste fått med seg, sjøl de som bare er med...

Vi har de par-tre siste årene sendt vennlige tanker til politikerne i Gran, og håper at de ikke gir seg med det første. Problemet er jo, som også skribent Mette har gitt uttrykk for: vår fantasi som revyskribenter greier ikke å overgå virkeligheten i Gran!

Måtte Hadelandsbygda fortsette å gi oss mange gode poenger også i åra framover!

Viggo

Teatersuksesser på rekke og rad

Helt fra åpningssangen i den første LURT-revyen i 1991 og til avslutningen i den siste i 2019, har LURTs revyer vært en sammenhengende kjede av suksesser.

Sterk og helsebringende latter har fylt Skogglimt, og avisanmelderne har vært rause med positiv omtale. For mange hadelendinger er Lunner Revy- og Teatergruppe synonymt med revymoro.

Men det er viktig å minne om at revyene bare utgjør en del av teaternavnet og av den totale sceneaktiviteten i LURT gjennom 30 år. I veksling med 10 vellykkede revyer, må vi legge 14 suksessrike scenestykker som også i vesentlig grad har vært med på å forme det lokale teater-eventyret som LURT faktisk er blitt.

Samlet sett er det enorm bredde i teaterstykkene LURT har gjennomført. Det har vært stykker med ellevill humor og ettertenksomt alvor, eksperimentelle stykker, teatersuksesser kjent fra profesjonelle scener, og originalt, lokalt skrevne stykker.

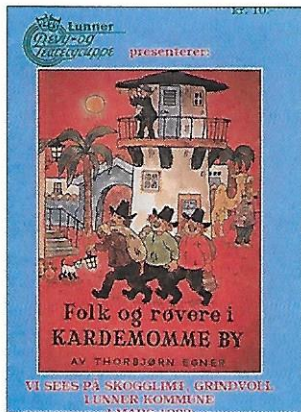
På samme måte som med revyene gjør vi en gjennomgang av scenestykkene i kronologisk rekkefølge med noen bilder og utklipp så langt vi har plass og oversikt.

For mer utdyping av den enkelte forestillinger minner vi igjen om LURTs utmerkede hjemmesider.

Etter åpningsforestillingen «Trost i taklampa» i 1990 og den første revyen «Er dætta LURT?» i 1991, var det på ny klart for en «vanlig» teateroppsetting.

Denne gang var det et barneteaterstykke som kom på arbeidsprogrammet, nemlig Torbjørn Egners

Folk og røvere i Kardemomme by – 1992

Administrativ leder: Viggo Bråthen

Regi: Krzysztof Seliga/ Anne K. Brodtkorb

Kostymer: Salme Kristiansen

Kulisser: Øivind Brenli, Johs Næss, Tor Bråten, Anne K. Brodtkorb

Lyd/lys: Lars F. Bergersen-Scandec-gruppen/
Jostein Tangen/Paul Wilhelmsen

Skuespillere:

Kristin Brenli	Anita Fristad	Jan Peter Lyngstad	Sigurd Wirstad
Johan Bratlie	Sigurd Wirstad	Viggo Bråthen	Iver Olav Erstad /Thomas Håkonsløkken (kamel)
Laila Grønbakken	Åge Strand jr.	Odd Evenrud	Per Øystein Erstad/ Monica Wyszynski (esel)
Tove Karin Krågsrud	Roy M. Stensrud	Iver Skattum	Espen, Lars, Hans Kristian, Lars Erik (barn i byen)

Orkester:

Arne Fristad, piano/trompet/trekkspill, Hans Petter Erstad, synth, David Lehre, bass, Helle Lyngstad, fløyte, Kjell Sommerstad, slagverk

Suksess med Kardemommeby

Lunne Revy og festgruppe utvider amatørbeget. De 16 skuespillere i oppsetningen av Thorbjørn Egner «Folk og rovere i Kardemommeby» fikk med seg publikum fra første stund. På bildet Åge Strand i rollen som Kaptein Sorte Bill.

SISTE SIDE

«Hurra hurra for byen vår»

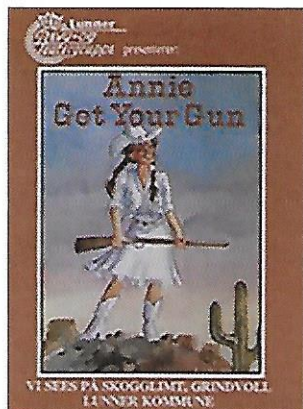

Thorbjørn Egner har med seg publikum fra første stund. De 16 skuespillere i oppsetningen av «Folk og rovere i Kardemommeby» fikk med seg publikum fra første stund. På bildet Åge Strand i rollen som Kaptein Sorte Bill.

Episode. Iver Skattum ble akutt syk som Jonatan og Tor Bråten steppet inn på kort varsel. Han sa ikke et ord; Odd Evenrud og Viggo Bråthen sa alle replikker, og ingen merket noe. Jonatan-Tor var rimelig forvirret, og gikk blant annet til en vegg der det ikke hang noe speil da han skulle gre håret sitt.

Annie get your gun - 1993

Administrativ leder: Jan Peter Lyngstad

Regi: Anne K. Brodtkorb

Kostyme: Salme Kristiansen, Unni Ranheim, Dagaktivitetssenteret på Roa

Kulisser: Øivind Brenli, Johs Næss, Tor Bråten, Anne K. Brodtkorb

Lyd/lys: Lars F. Bergersen-Scandec-gruppen/Paul Wilhelmsen, Øivind Brenli

Skuespillere:

Annie: Mari Lunder / Marit Sverresson	Roar Kalvsjøhagen	Sigurd Wirstad	Yvette Hoel
Jan Woie	Øyvind Tangen	Ingrid Haakenstad	Marthe Marie Ohren
Jan Peter Lyngstad	Anita Fristad	Marthe Fritzèn Buan	Iver Olav Erstad
Laila Grønbakken	Odd Evenrud	Eva Oppen Solheim	Hilde Marie Westhagen
Viggo Bråthen	Stein Hallgeir Bang	Jan Erik Kalvsjøhagen	Hans Kristian Erstad

Orkester:

Arne Fristad, kapellmester/piano, Hans Petter Erstad, keyboard, Trond Lysenstøen, gitar, David Lehre, bass, June Villanueva, trommer

Ikke bare dans på roser...

Etter gjennomgangen av revyer og noen av scenestykkene så langt, kan det synes som om LURT rent bokstavelig er en Kardemomme by. Alle smiler og synger og gleder seg med hverandre i all suksessen de skaper sammen.

Det er nok å tøyse rosemaling av virkeligheten litt vel langt.

Vi skal ikke overdrive konflikter og uoverensstemmelser som måtte ligge igjen i veibanen etter at en revy eller scenestykke er brakt vel i havn.

Men vi kan minne om at hver eneste gang en ny premiere åpenbarer seg på Skogglimt-scena, så er det en stor stab av aktører og medarbeidere som står bak suksessene. En stab som kan telle fra om lag 30 til over 50 ulike personligheter.

De fleste vil skjønne at det kan oppstå en del uenighet om alle detaljer som må på plass før en premiere er klar. Et utall valg og avgjørelser skal fattes på veien til ferdig produkt. Det kan bli mye heftig diskusjon og uenighet av slikt.

Men aldri verre enn at en kommer til enighet som bringer revyer og teaterstykker til de suksessene vi aldri blir lei av å fortelle om.

(Jfr. Mettes herlige innspill om «Sceneskifte bak kulissene» s. 26)

Imidlertid...

Det skal ikke legges skjul på at det også har oppstått uoverensstemmelser som har vært opplevd som særlig alvorlige og ubehagelige.

Anne K. Brodtkorb hadde i starten og gjennom mange år, en viktig rolle i LURTs ulike oppsetninger, både som kunstnerisk leder, instruktør og i valg av stykker.

Noe som forhåpentlig er godt redegjort for i første del av dette heftet.

Men etter hvert som organisasjonen vokste, økte også behovet for drøfting av veivalg knyttet til scenestykker, aktører, prosjektledelse, regionsvar og en rekke andre viktige spørsmål knyttet til sceneoppsettingene.

Vi lar Anne sjøl fortelle.

«Det kom etter hvert inn mange sterke krefter i LURT som ønsket å ha en posisjon. Jeg var ikke lenger selvskreven i en lederrolle, og etter en del konflikter endte det med at jeg høsten 1993 trakk meg ut som aktiv i LURT. I stedet startet jeg med barne- og ungdomsteater knyttet til Fagertun skolekrets.»

(Det som ble til dagens FABU, Fagertun barne- og ungdomsteater.)

Så langt Anne K. Brodtkorbs egne ord.

Hun brøt imidlertid ikke kontakten med teatergruppa mer enn at hun blant annet var aktiv i regi-arbeidet med Spelemann på taket (1998) og Bronsebukkene (2000), og medforfatter i Bergtatt av æser(2002).

I 2009 ble hun som tidligere omtalt utnevnt av årsmøtet i LURT til æresmedlem i teatergruppa. I 1997 hadde hun fått tildelt Hadelandsprisen.